

være Anledning til at tilkøbe den Statens Klæder. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at Regjeringen i Sommer har benyttet Leiligheden til at anskaffe Munderingsfager af forskjellig Art for et ikke ringe Beløb; paa Forslaget til Tillægsbevillingsloven ville De i saa Henseende finde et Par Poster paa henholdsvis 111,000 Rd. og 13,000 Rd., saavidt jeg erindrer. Nu er det vel sagt, at disse Penge ere anvendte til Klæder for Forstærkningen, men jeg antager, at hvad enten disse Klæder ere anskaffede i det ene eller i det andet Diemed, maa disse Munderingsfager dog virkelig siges at komplettere de Beholdninger, der vil blive Tale om at bruge, hvis den Situation, som har været omtalt, skulde foranledige Hærens Udrustning. Jeg skal i Forbindelse med dette Forslag nævne en Ting, som hænger meget nøt sammen dermed, og det er Usserød Fabrik. Jeg har nu ikke stillet Forslag om at saa den solgt. Dette er forøvrigt et Forslag, som saa ofte har foreligget her i Thinget, og som navnlig er blevet fremsat af en Mand, der dog har Kjendskab til disse Ting; jeg sigter her til en tidligere Krigsminister her i Landet, nemlig Oberst Eschering, der især har været en af dem, som have drevet paa, at man skulde sælge denne Fabrik. Jeg har som sagt ikke her stillet noget Forslag op i saa Henseende, fordi der efter min Mening for Tiden ikke er nogen Udsigt til at sætte Noget af den Art igjennem; men, naar man da vil lade denne Fabrik vedblive at arbejde, kan man ogsaa paa den anden Side med saameget større Tryghed gaa ind paa det Forslag, som her er opstillet. Det er en Selvfølge, at, hvis Forslaget under Nr. 5 ikke vedtages, slutter jeg mig til Forslaget under Nr. 6; thi det giver dog altid Udsigt til nogen Nedsættelse. Det er just ikke saa aldeles vist, at det bliver en Nedsættelse; men jeg griber ethvert Halmstraa, man vækker mig, for muligen at komme til en Besparelse, da jeg anser Udgifterne for at være urimeligt store. — Ved de øvrige Forslag, med Hensyn til hvilke andre Herrer have udtalt sig, skal jeg ikke opholde mig videre, jeg skal kun dvæle ved et enkelt Punkt, nemlig Søforterne.

Hvergang man kommer til at se dybere ind i disse Søforter, kan man ikke noksom forbauses over, hvor lidet forsynlig man har været ved Anlæget af dem. Det er en Afgrund, hvori vi kunne kaste Millioner, men som dog aldrig bliver opfyldt, og dog er det yderst tvivlsomt, hvorvidt disse Forter, naar det kommer til Stykket, ville kunne yde det Forsvar, man har tænkt sig, medmindre vi gaa endnu videre og anlægge andre Forter til Understøttelse for dem, der allerede ere tilfede. At man anlægger Krudtmagasiner saaledes, at man under Forudsætning af, at der udvikler sig en større Kraft hos Skydevaabnene, risikerer, at det Hele springer i Luften, er Noget, der vel kunde give Anledning til at undersøge, om ikke de, der have haft med denne Sag at bestille, burde underkastes den strengeste Undersøgelse og maasse Straf. Dette skal jeg dog ikke gaa videre ind paa, men skal kun sige, at ifjor negtede vi 90,000 Rd. til dette Diemed, og jeg foreslaar, at vi ogsaa iaar negte den Bevilling, som er forlangt dertil, nemlig 100,000 Rd. Der er Ingen, der kan sige os, om man endnu er kommen til Maalet for de Forandringer og Forbedringer, vi maa gjøre paa disse Forter, og det var vistnok det Kløgeste, at dette hele System af Forter og deres Nytte blev underkastet en Undersøgelse, inden man kaster nye Hundrederusinder i dette Svælg. Det er paa Grund af denne min Betragtning af Søforternes tvivlsomme Nytte og paa Grund af den Uvisshed, som hersker med Hensyn til deres Betykning, at jeg i det Hele ikke vil være med til at stemme for eller tilraade Thinget at gaa ind paa Bevillingen dertil. Ifjor lykkedes det jo Ministeriet at saa et ikke ringe Antal Kanoner udover det, der var indstillet fra en ikke lille Del af Finantsudvalget (Modsigelse af Berg). Jeg husker maasse feil; hvis det ikke var ifjor, var det iforfjor. Det skal jeg imidlertid lade staa hen, men jeg veed, at i Modsætning til Forslag, der ere fremkomne, blandt Andre fra mig, har Ministeriet opnaaet at saa en betydelig større Sum, end man havde anset for nødvendig, og jeg har tænkt mig, at man saaledes kunde tære Noget derpaa, indtil man var kommen til Klarhed